

سال دوم

جلسه ۵۲

سال تحصیلی ۹۰ - ۹۱

یکشنبه ۱۸ / ۱۰ / ۹۰

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم

در معنا

با هم مختلف اند

قول دوم

بررسی نند
حرفی نند

هم معنا هستند

قول اول

بررسی نند
حرفی نند

دارای معنا نیستند

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم
در معنا

با هم مختلف اند

نظریه پنجم :
نظریه مرحوم بروجردی

• بررسی
شد
نظریه دوم:
نظریه مرحوم اصفهانی

• بررسی
شد
نظریه اول:
نظریه مرحوم نائینی

• بررسی
شد
نظریه چهارم:
نظریه مرحوم خوئی

• بررسی
شد
نظریه سوم:
نظریه مرحوم عراقی

مقدمه اول : تحليل عالم خارج

در مثال «سرت من البصرة إلى الكوفة» (با صرف نظر از لفظ):

٤ وجود متصل :

۱. «فاعل» ۲. «سیر» که از عوارض فاعل است. ۳. «بصره» ۴. «کوفه»

٣ وجود تبعی و اندکاکی :

۱. صدور از فاعل ۲. ابتدائیت ۳. انتهائیت

چگونگی انتزاع «فاعلیت / ابتدائیت / انتهائیت» ؟

«سیر ممتد» : محدود به «بصره» و «کوفه» + از فاعل صادر شده

نتیجه : اینها منشأ می شود که این مفاهیم انتزاع شود

مقدمه دوم : تحليل عالم ذهن

خصوصيت عالم ذهن :

ذهن به خاطر توانائي اش می تواند وجود «غير متصل» در خارج را درک کند
(همان سه امر انتزاعي)

نحوه لحاظ آنها به دو گونه است :

گاهی : وجودات اصيل مستقل درک می شود + وجودات انتزاعي مندك در آنها درک می شود

گاهی : همه هفت مفهوم را مستقل از هم درک می کند

در لحاظ دوم :

- ✓ آنچه به حمل شایع «رابط» بود، يك مفهوم مستقل می شود
- ✓ اين مفهوم مستقل برای ارتباط با مفاهيم ديگر، محتاج «رابط» است

جمع بندی

معنای حرفی : مفهوم «اندکاکی» است که به وسیله آن بین مفاهیم مستقل «ربط» حاصل می شود

این معنای حرفی، از خصوصیات مفاهیم مستقل است

معنای اسمی : عبارت است از : «مفاهیم مستقله» که فی حد ذاته با معنای حرفی هم فرق دارند

پس: ربطی که در عالم خارج به نحو «فناه» در وجودات مستقل داریم:

اگر : به همانگونه که در عالم عین است، تصور شد = معنای اداتی حاصل می شود

اگر : از آن ربط خارجی، مفهوم مستقل انتزاع کردیم = مفهوم اسمی حاصل می شود

فرق اسم و حرف : فرق جوهری ذاتی است که دو سخ از معنا هستند

تقریر در لمحات الاصول

مفاهيم موجود در ذهن : باید عین آن چیزی باشد که :

- در خارج است (در ماضی و مضارع)

- یا در خارج پدید خواهد آمد (در مستقبل و امر)

پس : آن سیری که در خارج است، حتماً دو طرف دارد و قطع می شود

این انقطاع سیر در خارج وقتی در ذهن آمد، همان ارتباطی است که در ذهن موجود است

و این همان معنای «ربط» است که حرف برای آن وضع شده است

اما اگر این مفهوم در ذهن به صورت مفاهيم تصوري مستقل لحاظ شد:

در اين صورت، مفاهيم اسمی هستند